

Arrest

nr. 238 382 van 10 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en
H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 2 januari 2019 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 7 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 18 maart 2019 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, gezien uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van ongeveer 2 jaar.

1.3. Op 29 november 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 2 december 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 07/01/2019
Overdracht CGVS: 18/06/2019*

U had op 14 oktober 2019, van 09.05 uur tot 12.10 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Pieter Maertens loco meester Dimitri Vandenbroucke, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Ashraf-clan te behoren. U beweert geboren te zijn op 1 januari 2002 in de stad Jilib, district Jilib, provincie Middle Juba, waar u tot uw vertrek in de wijk Bandarjadid woonde met uw ouders en uw zus.

U ging naar de koranschool in uw wijk. Van daar werd u op 29 juli 2018, samen met veertien andere leerlingen, door gewapende, gemaskerde mannen meegenomen naar een trainingskamp van Al-Shabaab buiten de stad. Zij droegen u op niet te ontsnappen en vertelden dat u zou opgeleid worden om deel te nemen aan de jihad en dat u met bommen ergens naartoe zou worden gestuurd. U nam in het trainingskamp deel aan fysieke trainingen en verbleef er drie à vier dagen. Op vrijdag werden jullie teruggebracht naar de stad om jullie familie te bezoeken. Uw moeder nam u toen meteen mee naar een dorp dichtbij de stad om van Al-Shabaab te ontsnappen. Al-Shabaab kwam dit twee dagen later te weten, ging naar uw vader in Jilib, bedreigde hem en doodde hem op 1 augustus 2018.

Hierop vroeg uw moeder aan haar werkgever om u te helpen en haar werkgever regelde uw vertrek met de smokkelaar. U vertrok op 1 augustus 2018 vanuit het dorp waar u moeder u had naartoe gebracht. U reisde via Kismayo naar de grens met Kenia, waar u Somalië verliet. Vanuit Kenia reisde u op illegale wijze via twee onbekende landen naar Frankrijk, waar u ongeveer drie maanden verbleef. Hierna reisde u naar België, waar u op 2 januari 2019 aankwam.

Op 7 januari 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij een terugkeer gedood te worden omwille van uw ontsnapping aan Al-Shabaab.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming een geboorteakte neer die op 10 september 2009 is uitgegeven in Jilib.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes

en reisdocumenten. Niettegenstaande de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In de eerste plaats wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door de vaststelling dat u de Belgische asielinstanties poogt te misleiden betreffende uw werkelijke leeftijd. U beweert in dat verband te zijn geboren op 1 januari 2002 en dus minderjarig te zijn. Ondanks uw verklaringen heeft een radiologisch onderzoek dat werd uitgevoerd op 22/01/2019, aangetoond dat u op die datum geen 17 jaar oud zou zijn, zoals u beweert, maar waarschijnlijk 20,6 jaar, minstens 18,6 jaar en maximaal 22,6 jaar, oud bent. Als u op het CGVS geconfronteerd wordt met de vaststellingen van het radiologisch onderzoek, verklaart u dat deze bevindingen niet echt zijn en legt u een kopie van uw geboorteakte neer, die u van uw g-mail haalde (CGVS, p. 3-4). Betreffende de door u neergelegde geboorteakte dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven en die aan uw administratief dossier zijn toegevoegd, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits-) documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits-) documenten, waaronder geboorteaktes, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde geboorteakte op zich niet om de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek te weerleggen. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat u, wanneer u wordt gevraagd hoe en waar deze geboorteakte oorspronkelijk werd opgevraagd, antwoordt dat uw moeder deze heeft opgevraagd en dat u niet weet waar ze ze heeft opgevraagd. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u dat niemand u deze geboorteakte opstuurde maar dat deze toevallig op uw g-mail stond (Verklaring DVZ, punt 10). Deze vage verklaringen over het verkrijgen van uw geboorteakte overtuigen allerm minst en bevestigen de vaststelling dat u getracht hebt het Commissariaat- Generaal te misleiden omtrent uw leeftijd, wat sterk afbreuk doet aan de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Er werd daarnaast vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit het district Jilib in de provincie Middle Juba.

Zo komen uw verklaringen over markante gebeurtenissen in Jilib ingestudeerd over en vertonen ze een leegte na 2015. Wanneer u gevraagd wordt naar gevechten in de stad, geeft u aan dat er luchtaanvallen plaatsvonden. Wanneer concreet wordt gevraagd wanneer deze plaatsvonden, antwoordt u dat u hoorde dat er in 2011 een luchtaanval plaatsvond tegen een vluchtelingenkamp. Wanneer verder wordt gevraagd of er nog andere luchtaanvallen waren, specificeert u nog twee andere luchtaanvallen in 2014 en 2013, de luchtaanval van Asho Neero tegen een checkpoint in 2014 en de luchtaanval in 2013 waarbij Al-Shabaableider Ibrahim Ali Ante Ante werd gedood. U voegt nog toe dat er in dat jaar ook twee Kenianen en een populaire goochelaar werden gedood. Wanneer echter verder gevraagd wordt of er na 2015 nog luchtaanvallen plaatsvonden, vraagt u of er nog andere zijn geweest en stelt u dat dit alles was wat u hoorde, dat het mogelijk is dat er nog andere waren en dat u nog jong was (CGVS, p.20). Verder in het persoonlijk onderhoud wordt u gevraagd of u nog gebeurtenissen kan geven die de laatste jaren in Jilib plaatsvonden. Hierop antwoordt u ineens dat er de tweede maand van 2018 een luchtaanval was en dat dat alles is dat u zich herinnert. Wanneer u daarop wordt gevraagd of u zich nog iets merkwaardig herinnert uit 2016 of 2017 antwoordt u met een incident uit 2015, dat u al eerder had vermeld

(CGVS, p.22-23). Het is in de eerste plaats vreemd te noemen dat u eerst expliciet werd gevraagd naar luchtaanvallen na 2015 en dat u op dat moment stelt dat u van geen andere meer hebt gehoord. Even later komt u echter spontaan met een luchtaanval in 2018 waarvan u bovendien ook de maand weet. Uw verdediging dat u jong was, is al door de leeftijdsbepaling goeddeels ontkracht. Bovendien is het dan wel erg onlogisch dat u spontaan begint over luchtaanvallen in 2011, 2013 en 2014 en dat u pas later op een luchtaanval in 2018 komt. Deze incidenten komen dus erg ingestudeerd over. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er wel degelijk ook in 2016 en 2017 luchtaanvallen plaatsvonden op Jilib. Er werd u meermaals de kans geboden om hierover te vertellen, maar u gaf tweemaal aan dat u geen weet had van andere incidenten, zelfs wanneer expliciet naar gebeurtenissen in 2016 of 2017 werd gevraagd.

Uw verklaringen over het leven onder Al-Shabaab kunnen ook allerm minst overtuigen en zijn zeer oppervlakkig. Wanneer u gevraagd wordt meer uitleg te geven bij het leven onder Al-Shabaab antwoordt u dat ze mensen oproepen voor het geloof, dat ze mensen bedreigden en dat iedereen die hun orders niet gehoorzaamt tegen hen is. Verder stelt u ook dat er geen gezondheidscentrum is en dat er geen leven is. U wordt hierop gevraagd naar specifieke regels van Al-Shabaab, naar dingen die u niet kan doen omwille van hen. Hierop stelt u dat ze mensen opdragen iets te doen en indien ze dit niet doen, ze die persoon doden en deze persoon een spion noemen. U vermeldt hierbij ook twee gevallen van personen die hierom gedood werden door Al-Shabaab. In tegenstelling tot de vaagheid van uw andere verklaringen en uw verschoning dat u nog jong was kan u hier ook onmiddellijk de namen Asiyu Hilowle en Bisharo aan verbinden. Wanneer daarop de vraag wordt gesteld of er nog andere regels waren die u moest volgen, antwoordt u dat dit de regels zijn die u hoorde en herhaalt u dat Al-Shabaab iedereen die tegen hen is een spion noemt. U noemt echter geen andere regels van Al-Shabaab meer op (CGVS, p. 20-21). Dit is een zeer vage en onvolledige verklaring over het leven onder Al-Shabaab en het is niet aannemelijk dat u hierover niet meer weet als u uw hele leven in Jilib heeft gewoond, waar Al-Shabaab al sinds 2008 controle heeft. Al-Shabaab heeft namelijk, zoals blijkt aan de aan uw dossier toegevoegde landeninformatie, tal van andere regels en voorschriften in de gebieden die ze controleren, zoals een verbod op qat, roken, lange haarstijlen, lange broeken. Verder heffen ze ook belasting (zakat) en zijn ze erg strikt op het volgen van de gebedstijden. Indien u werkelijk in Jilib verbleef, kan verwacht worden dat u hier enig inzicht in kan geven. Bovendien zegt u ook dat, toen de leden van Al-Shabaab u meenamen uit de koranschool, ze gemaskerd waren. Wanneer u bevestigd wordt naar de reden van de bedekking van hun gezicht, antwoordt u dat u dat niet weet en dat dat hun gedrag is (CGVS, 13). Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat leden van Al-Shabaab in een stad die ze volledig controleren hun gezicht zouden bedekken.

Gevraagd naar stadwijken in Jilib noemt u zonder aarzelen vier wijken op. Gevraagd naar de locatie van één van deze wijken, de Wabariwijk, en hoe u daar geraakt kan u dit echter niet. U komt niet verder dan te stellen dat men aan het huis van Haji Ali draait en dan bij een ander huis draait (CGVS, p. 21). Indien u werkelijk in de stad zou wonen kan worden verwacht dat u de plaatsen in die stad op een bevattelijke wijze kan situeren.

Daarnaast stelt u, gevraagd of er vanuit Jilib wegen naar andere steden zijn en waar deze dan naartoe gaan, dat er vier wegen zijn, Kismayo, Bucaale, Mogadishu en Afmadow. Als u daarover verder bevestigd wordt blijkt echter dat uw kennis erover onvoldoende is voor iemand die zijn hele leven in Jilib zou hebben gewoond. Wanneer u wordt gevraagd in welke richting de weg naar Bucaale gaat, antwoordt u dat deze in het westen ligt. Wanneer u gevraagd wordt om de richting van de weg naar Afmadow te geven, zegt u eerst dat deze in het noorden ligt en vervolgens dat u het niet meer weet. Vervolgens geeft u aan dat de weg naar Kismayo in het zuiden ligt en Mogadishu naar het noorden. Vervolgens stelt u dat u Bucaale niet weet. Wanneer u erop gewezen wordt dat u net verteld hebt dat Bucaale naar het westen is, antwoordt u dat u dat niet weet, u er niet van hoorde en daar nooit bent geweest. Wanneer u erop wordt gewezen dat u gevraagd werd in welke richting de weg gaat, niet waar de stad ligt, ontwijkt u de vraag en vraagt u aan de protection officer welke dorpen hij wil. Hierop wordt bevestiging gevraagd dat u niet weet in welke richting Afmadow ligt en antwoordt dat u dat niet weet, dat u weet waar Kismayo ligt en dat u de richtingen niet op school leerde (CGVS, p. 21-22). Het is echter niet aannemelijk dat u wel weet dat deze wegen in de stad aankomen, maar geen idee kan geven in welke richting deze wegen gaan. Bovendien gaf u aanvankelijk spontaan aan dat Bucaale in het westen ligt, wat foutief is, en verklaart u erna het niet te weten. U kan echter niet verklaren waarom u aanvankelijk stelde dat Bucaale in het westen ligt. Verder is het ook opmerkelijk dat u weet in welke richting Kismayo en Mogadishu liggen, ondanks het feit dat u de richtingen niet hebt geleerd, maar dat u niet weet waar Bucaale en Afmadow liggen. Voor iemand die beweert zijn hele leven in Jilib te hebben gewoond, is niet aannemelijk dat u geen idee heeft in welke richting de helft van de grote invalswegen de stad verlaten, te meer omdat u wel aangeeft deze te kennen.

Tot slot geeft u gedurende het persoonlijk onderhoud tweemaal een lijst dorpen waar u eenmaal of zelfs nooit bent geweest. U geeft maar liefst zestien dorpen en een wijk van Kismayo die u eenmalig bent gepasseerd tijdens uw vlucht. U verklaart dat de smokkelaar u vertelde welke dorpen u voorbijkwam (CGVS, p. 9). Later geeft u ook vier dorpen langs de overzijde van de rivier waar deze met een boot overgestoken kan worden. U geeft echter aan dit zelf nooit te doen en hier dus nooit geweest te zijn (CGVS, p. 19). Deze informatie komt dan ook erg ingestudeerd over in het licht van uw vage, lacunaire en niet-doorleefde verklaringen over uw directe omgeving.

U haalt gedurende het persoonlijk onderhoud als excuus voor uw gebrekkige kennis aan dat u nooit of niet veel buiten kwam, de stad niet goed kende en jong was (CGVS, p. 11, 15, 20). Dit kan echter geen excuus zijn voor het ontbreken van een elementaire kennis van de algemene situatie en opvallende gebeurtenissen in uw stad. Als u werkelijk tot uw 18e of 20e in Jilib woonde mag worden verwacht dat u de stad en haar omgeving goed zou kennen en op een doorleefde manier zou kunnen vertellen over het leven in de stad gedurende de laatste jaren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Jilib gelegen in de regio Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Jilib heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overigens bevestigen uw verklaringen omtrent de aangehaalde vervolgingsfeiten en uw profiel als student aan de koranschool de bovenstaande bevindingen en zijn zij op zich evenmin aannemelijk.

Ten eerste kunnen er, gezien uw vastgestelde leeftijd, vragen gesteld worden bij uw deelname aan de koranschool in de beweerde periode van uw problemen in juli 2018. Het is weinig waarschijnlijk dat in een gezin als het uwe, waar enkel uw moeder werkte, u tot uw achttiende enkel naar de koranschool kon gaan zonder enige bijdrage te moeten leveren aan het gezinsinkomen (CGVS, p. 4, p. 8). Er werd u bovendien ook driemaal gevraagd of u weet hoe oud u was toen u naar de koranschool begon te gaan. Er werd verder ook aangegeven dat u een schatting mocht geven en er werden de voorbeelden van 5 jaar, 10 jaar of ouder gegeven. U herhaalt echter steeds dat u het niet exact weet en dat u gestuurd werd toen u jong was (CGVS, p. 7). Aangezien dit de voornaamste activiteit in uw leven zou geweest zijn, kan wel verwacht worden dat u een idee heeft van het moment dat u naar de koranschool begon te gaan.

U weet verder ook erg weinig over uw medestudenten op de koranschool. Wanneer naar deze personen, die samen met u werden meegenomen door Al-Shabaab, wordt gevraagd, stelt u dat u maar van drie de naam kent. Daarop wordt u gevraagd waarom u enkel hun naam kent en reageert u dat deze drie u hielpen de koran te herhalen en dat u met de andere studenten niet praatte omdat u bang van hen was omdat de inwoners met Al-Shabaab samenwerken. Wanneer dan gevraagd wordt tot welke clan de drie waarmee u wel sprak behoren, zegt u dat eerst of dat u denkt dat ze tot de Ashraf behoren en vraagt u zich erna luidop af of ze tot de Ashraf of tot andere clans behoren. Daarop wordt gevraagd waarom u hun clan niet weet en antwoordt u dat een van hen zei dat hij van Ashraf was en dat u de andere twee niet weet of ze van Sheekhal zijn of van een andere clan (CGVS, p. 14-15). Ook de clan van uw koranleeraar kent u niet omdat u zo'n dingen niet vroeg (CGVS, p. 13). Deze verklaringen kunnen allerm minst overtuigen. Voor iemand die meerdere uren per dag op de koranschool beweert te zijn, is het niet aannemelijk dat u maar van drie medestudenten de naam kent. Verder is het ook niet waarschijnlijk dat u niet weet van welke clan uw koranleeraar of de drie medestudenten die u wel persoonlijk kende, zijn. Dit is namelijk een uitermate belangrijk aspect van de Somalische maatschappij, zeker omdat u aangeeft dat uw clan veracht wordt door andere clans en dat uw clan met weinig is in Jilib (CGVS, p. 6).

Wat betreft uw probleem met Al-Shabaab klopt bovendien de chronologie niet. U verklaart expliciet op 29 juli 2018 meegenomen te zijn geweest door Al-Shabaab naar het trainingskamp (Vragenlijst CGVS, punt 3.1; CGVS, p. 11). Daar verbleef u drie tot vier dagen. Dan was het vrijdag en werd u terug naar de stad gebracht. Dezelfde dag vluchtte u nog naar het nabijgelegen dorp. Op de tweede dag dat u in dat dorp verbleef werd uw vader gedood en begon u aan uw vlucht uit Somalië.

U stelt meermaals zeer specifiek dat dit op 1 augustus 2018 was (Verklaring DVZ, punt 13; CGVS, p. 8, 12). De eerste vrijdag na 29 juli 2018 was echter pas op 3 augustus 2018. Dit gebrek aan een realistische chronologie is in overeenstemming met de overige ongeloofwaardigheidsvaststellingen.

Verder is het ook erg onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab koranstudenten, die ze verplicht hebben ingelijfd zonder enige waarschuwing, enkele dagen later zou vrijlaten om hun ouders te bezoeken (CGVS, p. 10). Uw verklaring dat jullie jongens van jonge leeftijd waren en jullie jullie ouders wilden zien, kan niet overtuigen gezien uw leeftijdsbepaling. Het is daarnaast ook niet ernstig dat u de bedreiging dat de leden van Al-Shabaab, in het geval u zou vluchten, uw ouders zouden doden, afdoet als een grap. U vond de bedreiging aan uw adres namelijk ernstig genoeg om het land te ontvluchten. U kan ook niet verklaren waarom u dacht dat ze u wel zouden viseren, maar niet uw ouders (CGVS, p. 15). U had namelijk zelf aangegeven dat Al-Shabaab had gezegd dat indien u z haalt u gedurende het persoonlijk onderhoud als excuus voor uw gebrekkige kennis aan dat u nooit of niet veel buiten kwam en de stad niet goed kende (CGVS, p. 11, 15). Dit kan echter geen excuus zijn voor het ontbreken van een elementaire kennis van de algemene situatie en opvallende gebeurtenissen in uw stad. Als u werkelijk tot uw 18e of 20e in Jilib woonde mag worden verwacht dat u de stad en haar omgeving goed zou kennen. Ter illustratie ou ontsnappen, ze uw familie zouden doden (CGVS, p. 10).

Daarnaast blijft u ook erg vaag over het trainingskamp van Al-Shabaab. Gevraagd waar het kamp was u werd naartoe gebracht door Al-Shabaab stelt u dat niet te weten omdat u niet veel buiten kwam en de stad niet goed kende (CGVS, p. 11). Zoals eerder gezegd komt het niet geloofwaardig over dat een volwassen man die zijn hele leven in Jilib woonde, de stad en haar omgeving nooit zou leren kennen hebben doorheen zijn leven. Wanneer naar een beschrijving van het kamp wordt gevraagd, komt u niet verder dan dat het een grote plaats is en vertelt u vervolgens wat u daar moest doen. Wanneer daarop de vraag om het uitzicht van het kamp te beschrijven wordt herhaald, herhaalt u gewoon dat het een grote plaats is, waar strijders zijn en die er niet goed uit ziet. Daarop wordt u opnieuw aangemoedigd om meer te vertellen en wordt specifiek gevraagd naar de aanwezige gebouwen. Hierop stelt u dat het een grote plaats was, dat er kamers waren en dat ze u na de training in een kamer zetten. U wordt gevraagd deze kamers te beschrijven en u antwoordt dat ze klein waren, dat er twee of drie mensen in pasten en dat jullie er in slapen. Ten slotte wordt gevraagd of er naast de kamers nog iets anders was in het kamp. Hierop antwoordt u opnieuw dat er een grote plaats is waar de oefeningen plaatsvonden (CGVS, p. 13-14). U werd herhaaldelijk de kans gegeven om een gedetailleerde beschrijving te geven van het trainingskamp, maar u komt niet verder dan dergelijke vage verklaringen die geenszins een doorleefde indruk maken. U kan dan ook niet aannemelijk maken echt in dit trainingskamp verbleven te hebben.

Wat betreft het dorp waar uw moeder u zou hebben naartoe gebracht toen u van Al-Shabaab naar huis mocht kan u opnieuw de naam niet zeggen. Het zou ergens in zuidelijke richting zijn maar verder komt u niet. Weerom haalt u aan dat u nooit buiten kwam en enkel de namen van de dorpen naar Kismayo kan opnoemen omdat de smokkelaar u die vertelde (CGVS, p. 15). Er moet worden herhaald dat dit niet kan overtuigen. Indien u werkelijk tot uw 18e of 20e in Jilib woonde mag worden verwacht dat u de stad en haar omgeving zou kennen en zeker beter dan een lijst met dorpen die een smokkelaar u éénmalig zou hebben opgenoemd onderweg naar Kismayo.

Uw verklaringen betreffende vervolging door Al-Shabaab komen niet aannemelijk over en versterken zelfs nog de ongeloofwaardigheidsbevindingen inzake uw recente herkomst uit Jilib.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor voor het CGVS dd. 14.10.2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd tijdens uw gehoor op gewezen dat er werd getwijfeld aan uw recente herkomst uit de stad Jilib. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw recente herkomst omdat u anders uw nood aan bescherming niet aannemelijk maakt. U bleef echter volhouden dat u de waarheid vertelde. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u eerder zou zijn vertrokken uit Jilib en elders in Somalië of in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat u daar wel eerlijk over moet zijn. U hield echter vast aan uw verklaringen steeds in Jilib te hebben gewoond. (CGVS, p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij wenst gehoord te worden door de Raad, om de onduidelikheden in zijn verklaringen tijdens vorige gehoren in het kader van zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming, recht te zetten. Hij heeft immers de indruk dat hij "misbegrepen" werd door de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker gaat niet akkoord met de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en voert aan dat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Hij geeft een theoretische toelichting over deze bepalingen en over de bewijslast. Hij acht het duidelijk dat de commissaris-generaal geen inzicht in haar motieven verschaft en haar beslissing niet heeft afgetoetst aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag.

Verzoeker volhardt dat hij steeds de waarheid heeft verteld. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad stelt hij dat het verzwijgen van een deel van het relaas, zelfs bedrieglijke verklaringen, op zich niet volstaan om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren. Tevens verwijst verzoeker naar twee paragrafen uit de proceduregids van UNHCR.

Verzoeker klaagt aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd, terwijl de Raad in eerdere rechtspraak reeds oordeelde dat rekening moet worden gehouden met *“zijn persoonlijkheid, o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen”*. Verzoeker was amper 16 jaar oud toen hij Somalië verliet. Hij gehoorzaamde zijn ouders, voerde uit wat zijn moeder hem oplegde en stelde zich hier geen vragen bij, omdat dit toch niet getolereerd zou worden.

Verder meent verzoeker dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden afgeleid dat zijn intellectuele capaciteiten zeer beperkt zijn. Verzoeker heeft geen tijdsbesef en heeft amper scholing gevolgd. Hij kan enkel wat lezen en niet schrijven. Hij kent in wezen de windstreken niet en kent met moeite de kalender. Hij benadrukt wel dat vastgesteld dient te worden dat hij over de *“zaken die hij met zijn eigen ogen gezien heeft”*, wel afdoende verklaringen kan afleggen.

Verzoeker stelt dat hij *“alles heeft verteld wat hij wist. Meer kan hij niet vertellen”* en meent dat eventuele kleine tegenstrijdigheden niet zwaarwichtig genoeg zullen zijn en de kern van zijn relaas niet raken en slechts zullen gevonden worden na *“minutieus vergelijken van beide verklaringen”* en aldus niet volstaan om zijn relaas ongeloofwaardig te achten.

Hij voert een schending aan van artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en vraagt om rekening te houden met zijn profiel.

Hij meent immers dat niet kan worden ontkend dat hij over een risicoprofiel beschikt, daar hij gedwongen rekrutering vreest. Hij citeert dienaangaande uit het ambtsbericht Zuid- en Centraal Somalië van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 19 maart 2019.

Verzoeker meent aldus dat hem minstens *“het voordeel van de twijfel”* dient te worden toegekend, gezien hij coherente verklaringen aflegt die niet in tegenstelling zijn met gekende feiten. Volgens hem zijn er genoeg elementen zijn die wijzen op de gegrondheid van de vrees.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus. Naast een theoretische toelichting hierover wijst hij erop dat de gehele provincie Middle Juba als zeer gevaarlijk dient te worden beschouwd. Hij citeert uit het ambtsbericht Zuid- en Centraal Somalië van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 19 maart 2019.

Verzoeker meent dat er geen twijfels bestaan over zijn woonplaats en de datum van zijn vertrek uit Somalië en voert dan ook aan dat *“Gezien zijn afkomst uit MIDDLE JUBA, zijn positie en situatie in deze regio, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief, dient aan verzoeker de subsidiaire bescherming worden toegekend.”*

Verzoeker wijst er ondergeschikt, onder verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Cassatie, nog op dat *“Twijfels over de woonplaats en de datum van vertrek uit Somalië zijn vaak maar een louter vermoeden dat voortvloeit uit het verhoor door de verwerende partij, en niet rechtstreeks uit bewijselementen. Uit een eerste vermoeden een tweede afleiden, namelijk de mogelijkheid dat de aanvragers reëel verblijfsalternatief hebben in een derde land, is een argument dat niet kan worden opgenomen in de wet.”*

Tot slot meent verzoeker dat hij in geval van terugkeer naar Somalië het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM en geeft een theoretische toelichting over deze bepaling. Hij meent dat Somalië hem niet zal beschermen tegen het risico op een onmenswaardig bestaan en meent dat *“In elk geval kan, tegenover het risico op het verlies van een menswaardig bestaan bij het niet toekennen van een verblijfsstatuut, huidig bestaan van verzoeker gespiegeld worden. Momenteel heeft verzoeker op zelfstandige wijze een stabiel bestaan uitgebouwd en draagt hij positief draagt aan onze samenleving.”* Verzoeker wijst tevens op de *“psychologische ontreddering”* die een terugkeer zou teweeg brengen bij hem.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststelling dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit, verblijfplaatsen en asielmotieven, volhardt in zijn verklaringen en voert aan dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio van herkomst en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn asielmotieven, gelet op zijn profiel. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat verzoeker zijn herkomst uit de stad Jilib in het district Jilib in de provincie Middle Juba in Somalië niet aannemelijk maakt. De bestreden beslissing stelde terecht vast dat verzoekers kennis over (i) markante gebeurtenissen in Jilib, (ii) het leven onder Al-Shabaab, (iii) de vier stadswijken in Jilib en (iv) de invalswegen in de stad en (v) dorpen in zijn regio, enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt. De Raad is van oordeel dat deze vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn herkomst uit Jilib ernstig ondermijnen. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn herkomst uit Jilib, kan bovendien evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Volledigheidshalve oordeelde de bestreden beslissing nog op pertinente en correcte wijze dat de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn, gelet op de vaststelling dat (i) hij niet aannemelijk maakt dat hij nog naar de koranschool ging ten tijde van de aangehaalde vervolgingsfeiten, gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn leeftijd en het moment waarop hij naar de koranschool begon te gaan, (ii) hij tevens een lacunaire kennis vertoont over zijn medestudenten die samen met hem werden ontvoerd door Al-Shabaab en zijn koranleraar, (iii) de chronologie van zijn relaas inzake de problemen met Al-Shabaab niet klopt, (iv) verzoekers verklaringen over het feit dat Al-Shabaab hem zou toelaten om zijn ouders te bezoeken, niet aannemelijk zijn, (v) hij vage verklaringen aflegt over het trainingskamp waar hij naartoe werd gebracht door Al-Shabaab en (vi) hij de naam niet kent van het dorp waar zijn moeder hem naartoe bracht toen hij vluchtte van Al-Shabaab.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift, ter minimalisering van bovenstaande vaststellingen in de bestreden beslissing, aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd, intellectuele vermogens, psychologische stoornissen en het feit dat hij zijn ouders gehoorzaamde. De Raad wijst er in deze vooreerst op dat de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze heeft geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker verklaarde minderjarigheid, gelet op de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie van 18 maart 2019 waaruit blijkt dat verzoeker meerderjarig is, gezien uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van ongeveer 2 jaar, en het feit dat de door hem neergelegde geboorteakte niet van die aard is om de vaststellingen gedaan in deze beslissing te weerleggen. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat: *“U haalt gedurende het persoonlijk onderhoud als excuus voor uw gebrekkige kennis aan dat u nooit of niet veel buiten kwam, de stad niet goed kende en jong was (CGVS, p. 11, 15, 20). Dit kan echter geen excuus zijn voor het ontbreken van een elementaire kennis van de algemene situatie en opvallende gebeurtenissen in uw stad. Als u werkelijk tot uw 18e of 20e in Jilib woonde mag worden verwacht dat u de stad en haar omgeving goed zou kennen en op een doorleefde manier zou kunnen vertellen over het leven in de stad gedurende de laatste jaren.”* De Raad benadrukt verder dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing die zijn ouders gehoorzaamde redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leefomgeving en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst.

Bovendien benadrukt de Raad nog dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving, leefwereld en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst te omschrijven. Verzoeker brengt geen enkel bewijs bij dat zijn intellectuele vermogens zodanig beperkt zouden zijn dat hij niet in staat zou zijn om vragen in dit verband te beantwoorden. Deze bewering wordt bovendien ondermijnd door de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoekers verklaringen op verschillende punten een ingestudeerd karakter vertonen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt dat hij de windstreken niet kent, merkt de Raad bovendien op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud spontaan de richting aangaf in windstreken toen hem gevraagd werd naar de richting van bepaalde plaatsen in zijn regio van herkomst, waarbij hij niet aangaf dat hij de windstreken niet kende (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 21-22). Dergelijk verweer kan dan ook niet volstaan ter verschoning van verzoekers lacunaire geografische kennis van zijn regio. Evenmin toont verzoeker aan dat hij de kalender niet zou kunnen hanteren, zoals hij aanvoert in zijn verzoekschrift. Verzoeker gaf bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud immers spontaan kalenderdata op ter situering van bepaalde gebeurtenissen en gaf hierbij nergens aan dat hij de kalender niet kende (CGVS-vragenlijst, stuk 14, p. 1; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 11 en 20). Dit verweer kan dan ook niet volstaan ter verschoning van verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot markante gebeurtenissen in zijn regio, noch wat betreft zijn onjuiste verklaringen inzake de chronologie van zijn problemen met Al-Shabaab. Bovendien kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat hij afdoende verklaringen kan afleggen over de zaken die hij met zijn eigen ogen heeft gezien, aangezien de bestreden beslissing terecht vaststelde dat verzoeker onder meer vage verklaringen aflegde over het leven onder Al-Shabaab en het trainingskamp van Al-Shabaab waar hij naartoe werd gebracht.

Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker geen bewijs bijbrengt van enige psychologische problemen in zijn hoofde waardoor zijn cognitieve vermogens zodanig beperkt zijn dat hij niet in staat zou zijn om zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Gelet op hetgeen voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekers profiel geen afdoende verschoning biedt voor zijn lacunaire en ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot zijn vermeende regio van herkomst in Somalië, de stad Jilib in het district Jilib in de provincie Middle Juba in Somalië, noch voor zijn vage en ongeloofwaardige verklaringen inzake de aangehaalde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift nog op wijst dat hij alles verteld heeft wat hij wist en niet meer kan vertellen, merkt de Raad op dat dit klemt met zijn stelling in het verzoekschrift dat hij verder gehoord wenst te worden door de Raad. Waar hij verder in het verzoekschrift nog benadrukt dat eventuele kleine tegenstrijdigheden zijn relaas niet ongeloofwaardig maken, wijst de Raad erop dat de *in casu* bestreden beslissing is gesteund op vage, ongeloofwaardige, inconsistente en lacunaire verklaringen in hoofde van verzoeker met betrekking tot de relevante elementen van zijn relaas. Het is het geheel van deze vaststellingen die de Raad doen besluiten dat verzoeker zijn regio van herkomst en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt.

Verzoekers verweer dat het verzwijgen van een deel van het relaas op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren kan geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing, nu verzoeker, gelet op bovenstaande vaststellingen, niet aannemelijk maakt dat hij in Somalië concrete problemen heeft gekend. Verzoeker voert ook aan dat hij behoort tot een risicoprofiel van mannen die gedwongen rekrutering vrezen, doch hij slaagt er niet in om enige band met zijn persoon aannemelijk te maken.

Volgende motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, overgenomen door de Raad:

“In de eerste plaats wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door de vaststelling dat u de Belgische asielinstanties poogt te misleiden betreffende uw werkelijke leeftijd. U beweert in dat verband te zijn geboren op 1 januari 2002 en dus minderjarig te zijn. Ondanks uw verklaringen heeft een radiologisch onderzoek dat werd uitgevoerd op 22/01/2019, aangetoond dat u op die datum geen 17 jaar oud zou zijn, zoals u beweert, maar waarschijnlijk 20,6 jaar, minstens 18,6 jaar en maximaal 22,6 jaar, oud bent. Als u op het CGVS geconfronteerd wordt met de vaststellingen van het radiologisch onderzoek, verklaart u dat deze bevindingen niet echt zijn en legt u een kopie van uw geboorteakte neer, die u van uw g-mail haalde (CGVS, p. 3-4). Betreffende de door u neergelegde geboorteakte dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven en die aan uw administratief dossier zijn toegevoegd, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits-) documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits-) documenten, waaronder geboorteaktes, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden.

Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde geboorteakte op zich niet om de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek te weerleggen. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat u, wanneer u wordt gevraagd hoe en waar deze geboorteakte oorspronkelijk werd opgevraagd, antwoordt dat uw moeder deze heeft opgevraagd en dat u niet weet waar ze ze heeft opgevraagd. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u dat niemand u deze geboorteakte opstuurde maar dat deze toevallig op uw g-mail stond (Verklaring DVZ, punt 10). Deze vage verklaringen over het verkrijgen van uw geboorteakte overtuigen allerm minst en bevestigen de vaststelling dat u getracht hebt het Commissariaat- Generaal te misleiden omtrent uw leeftijd, wat sterk afbreuk doet aan de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Er werd daarnaast vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde (...) herkomst uit het district Jilib in de provincie Middle Juba.

Zo komen uw verklaringen over markante gebeurtenissen in Jilib ingestudeerd over en vertonen ze een leegte na 2015. Wanneer u gevraagd wordt naar gevechten in de stad, geeft u aan dat er luchtaanvallen plaatsvonden. Wanneer concreet wordt gevraagd wanneer deze plaatsvonden, antwoordt u dat u hoorde dat er in 2011 een luchtaanval plaatsvond tegen een vluchtelingenkamp. Wanneer verder wordt gevraagd of er nog andere luchtaanvallen waren, specificeert u nog twee andere luchtaanvallen in 2014 en 2013, de luchtaanval van Asho Neero tegen een checkpoint in 2014 en de luchtaanval in 2013 waarbij Al-Shabaableider Ibrahim Ali Ante Ante werd gedood. U voegt nog toe dat er in dat jaar ook twee Kenianen en een populaire goochelaar werden gedood. Wanneer echter verder gevraagd wordt of er na 2015 nog luchtaanvallen plaatsvonden, vraagt u of er nog andere zijn geweest en stelt u dat dit alles was wat u hoorde, dat het mogelijk is dat er nog andere waren en dat u nog jong was (CGVS, p.20). Verder in het persoonlijk onderhoud wordt u gevraagd of u nog gebeurtenissen kan geven die de laatste jaren in Jilib plaatsvonden. Hierop antwoordt u ineens dat er de tweede maand van 2018 een luchtaanval was en dat dat alles is dat u zich herinnert. Wanneer u daarop wordt gevraagd of u zich nog iets merkwaardig herinnert uit 2016 of 2017 antwoordt u met een incident uit 2015, dat u al eerder had vermeld (CGVS, p.22-23). Het is in de eerste plaats vreemd te noemen dat u eerst expliciet werd gevraagd naar luchtaanvallen na 2015 en dat u op dat moment stelt dat u van geen andere meer hebt gehoord. Even later komt u echter spontaan met een luchtaanval in 2018 waarvan u bovendien ook de maand weet. Uw verdediging dat u jong was, is al door de leeftijdsbepaling goeddeels ontkracht. Bovendien is het dan wel erg onlogisch dat u spontaan begint over luchtaanvallen in 2011, 2013 en 2014 en dat u pas later op een luchtaanval in 2018 komt. Deze incidenten komen dus erg ingestudeerd over. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er wel degelijk ook in 2016 en 2017 luchtaanvallen plaatsvonden op Jilib. Er werd u meermaals de kans geboden om hierover te vertellen, maar u gaf tweemaal aan dat u geen weet had van andere incidenten, zelfs wanneer expliciet naar gebeurtenissen in 2016 of 2017 werd gevraagd.

Uw verklaringen over het leven onder Al-Shabaab kunnen ook allerm minst overtuigen en zijn zeer oppervlakkig. Wanneer u gevraagd wordt meer uitleg te geven bij het leven onder Al-Shabaab antwoordt u dat ze mensen oproepen voor het geloof, dat ze mensen bedreigden en dat iedereen die hun orders niet gehoorzaamt tegen hen is. Verder stelt u ook dat er geen gezondheidscentrum is en dat er geen leven is. U wordt hierop gevraagd naar specifieke regels van Al-Shabaab, naar dingen die u niet kan doen omwille van hen. Hierop stelt u dat ze mensen opdragen iets te doen en indien ze dit niet doen, ze die persoon doden en deze persoon een spion noemen. U vermeldt hierbij ook twee gevallen van personen die hierom gedood werden door Al-Shabaab.

In tegenstelling tot de vaagheid van uw andere verklaringen en uw verschoning dat u nog jong was kan u hier ook onmiddellijk de namen Asiyo Hilowle en Bisharo aan verbinden. Wanneer daarop de vraag wordt gesteld of er nog andere regels waren die u moest volgen, antwoordt u dat dit de regels zijn die u hoorde en herhaalt u dat Al-Shabaab iedereen die tegen hen is een spion noemt. U noemt echter geen andere regels van Al-Shabaab meer op (CGVS, p. 20-21). Dit is een zeer vage en onvolledige verklaring over het leven onder Al-Shabaab en het is niet aannemelijk dat u hierover niet meer weet als u uw hele leven in Jilib heeft gewoond, waar Al-Shabaab al sinds 2008 controle heeft. Al-Shabaab heeft namelijk, zoals blijkt aan de aan uw dossier toegevoegde landeninformatie, tal van andere regels en voorschriften in de gebieden die ze controleren, zoals een verbod op qat, roken, lange haarstijlen, lange broeken. Verder heffen ze ook belasting (zakat) en zijn ze erg strikt op het volgen van de gebedstijden. Indien u werkelijk in Jilib verbleef, kan verwacht worden dat u hier enig inzicht in kan geven. Bovendien zegt u ook dat, toen de leden van Al-Shabaab u meenamen uit de koranschool, ze gemaskerd waren. Wanneer u bevraagd wordt naar de reden van de bedekking van hun gezicht, antwoordt u dat u dat niet weet en dat dat hun gedrag is (CGVS, 13). Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat leden van Al-Shabaab in een stad die ze volledig controleren hun gezicht zouden bedekken.

Gevraagd naar stadwijken in Jilib noemt u zonder aarzelen vier wijken op. Gevraagd naar de locatie van één van deze wijken, de Wabariwijk, en hoe u daar geraakt kan u dit echter niet. U komt niet verder dan te stellen dat men aan het huis van Haji Ali draait en dan bij een ander huis draait (CGVS, p. 21). Indien u werkelijk in de stad zou wonen kan worden verwacht dat u de plaatsen in die stad op een bevattelijke wijze kan situeren.

Daarnaast stelt u, gevraagd of er vanuit Jilib wegen naar andere steden zijn en waar deze dan naartoe gaan, dat er vier wegen zijn, Kismayo, Bucaale, Mogadishu en Afmadow. Als u daarover verder bevraagd wordt blijkt echter dat uw kennis erover onvoldoende is voor iemand die zijn hele leven in Jilib zou hebben gewoond. Wanneer u wordt gevraagd in welke richting de weg naar Bucaale gaat, antwoordt u dat deze in het westen ligt. Wanneer u gevraagd wordt om de richting van de weg naar Afmadow te geven, zegt u eerst dat deze in het noorden ligt en vervolgens dat u het niet meer weet. Vervolgens geeft u aan dat de weg naar Kismayo in het zuiden ligt en Mogadishu naar het noorden. Vervolgens stelt u dat u Bucaale niet weet. Wanneer u erop gewezen wordt dat u net verteld hebt dat Bucaale naar het westen is, antwoordt u dat u dat niet weet, u er niet van hoorde en daar nooit bent geweest. Wanneer u erop wordt gewezen dat u gevraagd werd in welke richting de weg gaat, niet waar de stad ligt, ontwijkt u de vraag en vraagt u aan de protection officer welke dorpen hij wil. Hierop wordt bevestiging gevraagd dat u niet weet in welke richting Afmadow ligt en antwoordt dat u dat niet weet, dat u weet waar Kismayo ligt en dat u de richtingen niet op school leerde (CGVS, p. 21-22). Het is echter niet aannemelijk dat u wel weet dat deze wegen in de stad aankomen, maar geen idee kan geven in welke richting deze wegen gaan. Bovendien gaf u aanvankelijk spontaan aan dat Bucaale in het westen ligt, wat foutief is, en verklaart u erna het niet te weten. U kan echter niet verklaren waarom u aanvankelijk stelde dat Bucaale in het westen ligt. Verder is het ook opmerkelijk dat u weet in welke richting Kismayo en Mogadishu liggen, ondanks het feit dat u de richtingen niet hebt geleerd, maar dat u niet weet waar Bucaale en Afmadow liggen. Voor iemand die beweert zijn hele leven in Jilib te hebben gewoond, is niet aannemelijk dat u geen idee heeft in welke richting de helft van de grote invalswegen de stad verlaten, te meer omdat u wel aangeeft deze te kennen.

Tot slot geeft u gedurende het persoonlijk onderhoud tweemaal een lijst dorpen waar u eenmaal of zelfs nooit bent geweest. U geeft maar liefst zestien dorpen en een wijk van Kismayo die u eenmalig bent gepasseerd tijdens uw vlucht. U verklaart dat de smokkelaar u vertelde welke dorpen u voorbijkwam (CGVS, p. 9). Later geeft u ook vier dorpen langs de overzijde van de rivier waar deze met een boot overgestoken kan worden. U geeft echter aan dit zelf nooit te doen en hier dus nooit geweest te zijn (CGVS, p. 19). Deze informatie komt dan ook erg ingestudeerd over in het licht van uw vage, lacunaire en niet-doorleefde verklaringen over uw directe omgeving.

U haalt gedurende het persoonlijk onderhoud als excuus voor uw gebrekkige kennis aan dat u nooit of niet veel buiten kwam, de stad niet goed kende en jong was (CGVS, p. 11, 15, 20). Dit kan echter geen excuus zijn voor het ontbreken van een elementaire kennis van de algemene situatie en opvallende gebeurtenissen in uw stad. Als u werkelijk tot uw 18e of 20e in Jilib woonde mag worden verwacht dat u de stad en haar omgeving goed zou kennen en op een doorleefde manier zou kunnen vertellen over het leven in de stad gedurende de laatste jaren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (...) afkomstig te zijn uit het district Jilib gelegen in de regio Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw

asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Jilib heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overigens bevestigen uw verklaringen omtrent de aangehaalde vervolgingsfeiten en uw profiel als student aan de koranschool de bovenstaande bevindingen en zijn zij op zich evenmin aannemelijk.

Ten eerste kunnen er, gezien uw vastgestelde leeftijd, vragen gesteld worden bij uw deelname aan de koranschool in de beweerde periode van uw problemen in juli 2018. Het is weinig waarschijnlijk dat in een gezin als het uwe, waar enkel uw moeder werkte, u tot uw achttiende enkel naar de koranschool kon gaan zonder enige bijdrage te moeten leveren aan het gezinsinkomen (CGVS, p. 4, p. 8). Er werd u bovendien ook driemaal gevraagd of u weet hoe oud u was toen u naar de koranschool begon te gaan. Er werd verder ook aangegeven dat u een schatting mocht geven en er werden de voorbeelden van 5 jaar, 10 jaar of ouder gegeven. U herhaalt echter steeds dat u het niet exact weet en dat u gestuurd werd toen u jong was (CGVS, p. 7). Aangezien dit de voornaamste activiteit in uw leven zou geweest zijn, kan wel verwacht worden dat u een idee heeft van het moment dat u naar de koranschool begon te gaan.

U weet verder ook erg weinig over uw medestudenten op de koranschool. Wanneer naar deze personen, die samen met u werden meegenomen door Al-Shabaab, wordt gevraagd, stelt u dat u maar van drie de naam kent. Daarop wordt u gevraagd waarom u enkel hun naam kent en reageert u dat deze drie u hielpen de koran te herhalen en dat u met de andere studenten niet praatte omdat u bang van hen was omdat de inwoners met Al-Shabaab samenwerken. Wanneer dan gevraagd wordt tot welke clan de drie waarmee u wel sprak behoren, zegt u dat eerst of dat u denkt dat ze tot de Ashraf behoren en vraagt u zich erna luidop af of ze tot de Ashraf of tot andere clans behoren. Daarop wordt gevraagd waarom u hun clan niet weet en antwoordt u dat een van hen zei dat hij van Ashraf was en dat u de andere twee niet weet of ze van Sheekhal zijn of van een andere clan (CGVS, p. 14-15). Ook de clan van uw koranleeraar kent u niet omdat u zo'n dingen niet vroeg (CGVS, p. 13). Deze verklaringen kunnen allerminst overtuigen. Voor iemand die meerdere uren per dag op de koranschool beweert te zijn, is het niet aannemelijk dat u maar van drie medestudenten de naam kent. Verder is het ook niet waarschijnlijk dat u niet weet van welke clan uw koranleeraar of de drie medestudenten die u wel persoonlijk kende, zijn. Dit is namelijk een uitermate belangrijk aspect van de Somalische maatschappij, zeker omdat u aangeeft dat uw clan veracht wordt door andere clans en dat uw clan met weinig is in Jilib (CGVS, p. 6).

Wat betreft uw probleem met Al-Shabaab klopt bovendien de chronologie niet. U verklaart expliciet op 29 juli 2018 meegenomen te zijn geweest door Al-Shabaab naar het trainingskamp (Vragenlijst CGVS, punt 3.1; CGVS, p. 11). Daar verbleef u drie tot vier dagen. Dan was het vrijdag en werd u terug naar de stad gebracht. Dezelfde dag vluchtte u nog naar het nabijgelegen dorp. Op de tweede dag dat u in dat dorp verbleef werd uw vader gedood en begon u aan uw vlucht uit Somalië. U stelt meermaals zeer specifiek dat dit op 1 augustus 2018 was (Verklaring DVZ, punt 13; CGVS, p. 8, 12). De eerste vrijdag na 29 juli 2018 was echter pas op 3 augustus 2018. Dit gebrek aan een realistische chronologie is in overeenstemming met de overige ongeloofwaardigheidsvaststellingen.

Verder is het ook erg onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab koranstudenten, die ze verplicht hebben ingelijfd zonder enige waarschuwing, enkele dagen later zou vrijlaten om hun ouders te bezoeken (CGVS, p. 10). Uw verklaring dat jullie jongens van jonge leeftijd waren en jullie jullie ouders wilden zien, kan niet overtuigen gezien uw leeftijdsbepaling. Het is daarnaast ook niet ernstig dat u de bedreiging dat de leden van Al-Shabaab, in het geval u zou vluchten, uw ouders zouden doden, afdoet als een grap. U vond de bedreiging aan uw adres namelijk ernstig genoeg om het land te ontvluchten. U kan ook niet verklaren waarom u dacht dat ze u wel zouden viseren, maar niet uw ouders (CGVS, p. 15). U had namelijk zelf aangegeven dat Al-Shabaab had gezegd dat indien u z haalt u gedurende het persoonlijk onderhoud als excuus voor uw gebrekkige kennis aan dat u nooit of niet veel buiten kwam en de stad niet goed kende (CGVS, p. 11, 15). Dit kan echter geen excuus zijn voor het ontbreken van een elementaire kennis van de algemene situatie en opvallende gebeurtenissen in uw stad. Als u werkelijk tot uw 18e of 20e in Jilib woonde mag worden verwacht dat u de stad en haar omgeving goed zou kennen. Ter illustratie ou ontsnappen, ze uw familie zouden doden (CGVS, p. 10).

Daarnaast blijft u ook erg vaag over het trainingskamp van Al-Shabaab. Gevraagd waar het kamp was u werd naartoe gebracht door Al-Shabaab stelt u dat niet te weten omdat u niet veel buiten kwam en de stad niet goed kende (CGVS, p. 11). Zoals eerder gezegd komt het niet geloofwaardig over dat een volwassen man die zijn hele leven in Jilib woonde, de stad en haar omgeving nooit zou leren kennen hebben doorheen zijn leven. Wanneer naar een beschrijving van het kamp wordt gevraagd, komt u niet verder dan dat het een grote plaats is en vertelt u vervolgens wat u daar moest doen. Wanneer daarop de vraag om het uitzicht van het kamp te beschrijven wordt herhaald, herhaalt u gewoon dat het een grote plaats is, waar strijders zijn en die er niet goed uit ziet. Daarop wordt u opnieuw aangemoedigd om meer te vertellen en wordt specifiek gevraagd naar de aanwezige gebouwen. Hierop stelt u dat het een grote plaats was, dat er kamers waren en dat ze u na de training in een kamer zetten. U wordt gevraagd deze kamers te beschrijven en u antwoordt dat ze klein waren, dat er twee of drie mensen in pasten en dat jullie er in sliepen. Ten slotte wordt gevraagd of er naast de kamers nog iets anders was in het kamp. Hierop antwoordt u opnieuw dat er een grote plaats is waar de oefeningen plaatsvonden (CGVS, p. 13-14). U werd herhaaldelijk de kans gegeven om een gedetailleerde beschrijving te geven van het trainingskamp, maar u komt niet verder dan dergelijke vage verklaringen die geenszins een doorleefde indruk maken. U kan dan ook niet aannemelijk maken echt in dit trainingskamp verbleven te hebben. Wat betreft het dorp waar uw moeder u zou hebben naartoe gebracht toen u van Al-Shabaab naar huis mocht kan u opnieuw de naam niet zeggen. Het zou ergens in zuidelijke richting zijn maar verder komt u niet. Weerom haalt u aan dat u nooit buiten kwam en enkel de namen van de dorpen naar Kismayo kan opnoemen omdat de smokkelaar u die vertelde (CGVS, p. 15). Er moet worden herhaald dat dit niet kan overtuigen. Indien u werkelijk tot uw 18e of 20e in Jilib woonde mag worden verwacht dat u de stad en haar omgeving zou kennen en zeker beter dan een lijst met dorpen die een smokkelaar u éénmalig zou hebben opgenoemd onderweg naar Kismayo.”

De Raad merkt nog op dat de door verzoeker neergelegde geboorteakte geen afdoende bewijs vormt ter staving van zijn herkomst uit de stad Jilib. De bestreden beslissing wees er immers reeds terecht op dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven (Landeninformatie, stuk 13, nrs. 5-6), wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kunnen Somalische autoriteiten zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien blijkt uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier dat corruptie wijdverspreid is in Somalië. Aldus biedt de door verzoeker neergelegde geboorteakte niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn of dat deze authentiek zou zijn. Bovendien dient opgemerkt te worden dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit niet het geval.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog wijst op zijn positieve bijdrage aan de samenleving, merkt de Raad op dat verzoekers integratie op zich irrelevant is bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

Waar verzoeker verder nog meent dat een gedwongen terugkeer naar Somalië een zodanig psychologische ontredde bij hem zou teweeg brengen die overeenstemt met een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat dit een louter blote bewering betreft. Verzoeker toont hoe dan ook niet *in concreto* aan dat hij hierdoor bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Jilib, in het district Jilib in de provincie Middle Juba in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 22). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Een loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie in de provincie Middle Juba en de onmogelijkheid van een intern vestigingsalternatief in verzoekers hoofde is dan ook niet dienstig.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP